

říjen 2022

párek

párek

časopis Knihovny města Ostravy, p. o.

č. 10, 2022

ročník XXII.

šéfredaktor: Bohdan Volejníček

grafika: Bohdan Volejníček

Anežka Chudejová

korektury: Jana Martiníková

email: parek.kmo@gmail.com

Obsah:

Entrée	4
---------------	----------

Dědictví (recenze)	5
-------------------------------	----------

Kaligrafie zlomu (recenze)	8
---------------------------------------	----------

Grafický román (komiks) (tipy z fondu KMO)	12
---	-----------

Ochutnávka z hudebního oddělení (knižní tipy)	20
--	-----------

Ochutnávka z dětského oddělení (knižní tipy)	25
---	-----------

Kalendárium - říjen 2022 (osobnosti a knihy)	29
---	-----------

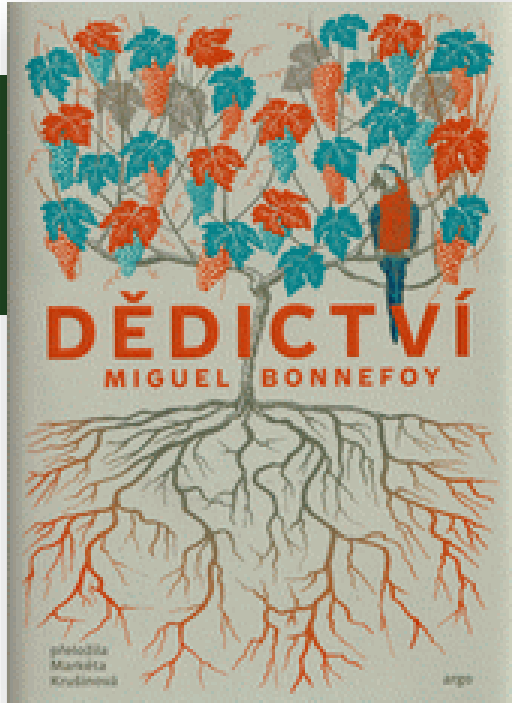
entr  e

„ ten m k v   n mu ml d !“ - to n n   adn  politick  zvolání z nedávných voleb, ale výsledek mnoha seriózních vědeckých výzkumů na téma demence, kter  probíhaly někdy až čtyřicet let a účastnilo se jich před dva mil ny lid  ve věku 43 - 90 let. A p av  pravideln  čtení snižuje nebezpečí demence až o dvacet tři procent. Když k tomu p  d te i pohyb, a  už sport, chůzi či tanec, sn  i se riziko o dal  ich sedmnáct procent. A hod i se i  il  spole ensk  život, neboť samotáři jsou n chylnej  i k tomuto onemocnění mozku, kter  je nel  iteln . Takže než utrácet za lékaře a medikamenty,  up,  up do knihovny pro čtenářskou kartu. Proti demenci přinese více výhod, než ta ze zdravotn  pojišťovny.

Bohdan BoboKing Volejníček

Recenze

rodinná sága / drama

Dědictví Miguel Bonnefoy

Miguel Bonnefoy, potomek chilsko-venezuelských rodičů, pobývajících převážně ve Francii, vás na sto čtyřiceti stranách provede rodinnou ságou rodu Lonsonierů, a to od roku 1873, kdy otec Lonsonier utíká ze své zničené francouzské vinice, až po vojenský převrat v Chile roku 1973.

Byť Lonsonier nastoupí s pár franky a odnoží vinné révy na zámořskou loď směřující do Kalifornie, po čtyřiceti dnech plavby přes Atlantik kolem mysu Horn a dále na sever je donucen vystoupit

z lodi u břehů Chile.

A tady se začíná odvíjet spleť příběh, na jehož počátku zplodí s francouzskou emigrantkou tři syny, při jejichž výchově nezapomínají na rodnou Francii. Charles, Robert a Lazar prokáží svou statečnost a vlastenectví v bojích s německým nepřítelem, pouze Lazarovi je však dopřáno se z 1. světové války vrátit, aby

v Chile rozmnožil rod Lonsonierů.

S těžkým zraněním, podloženou psychikou a těžkým dilematem o zradě se Lazar svěřuje do rukou

„machiho“, mapučského léčitele. Od této kapitoly a dále ještě několikrát se čtenář setkává s prvky magického realismu. Ve spojení s květnatým a nevšedním jazykem vás autor vtáhne do děje na-

bitého událostmi i emocemi. S úžasem budete sledovat seznámení Lazara s budoucí ženou Terezou, její ornitologickou vášeň, narození jejich dcery Margot, jež pro změnu od útlého mládí propadne aviatice. V době, kdy se mnoho Latinoameričanů přidalo v řadách RAF do bojů 2. světové války, se tak rozhodla i Margot. Když v Evropě vyhlásili mír

a Margot se zestárlá a prázdná vrací domů, vítá ji Tereza zvoláním: „Co to s tebou v tom světě udělali?“

Poslední třetina knihy vás niterně zasáhne, neboť žádná válka

se neobejde bez násilí, zrovna tak žádný státní převrat se neobejde bez zvěrstev. Miguel Bonnefoy přibližuje čtenáři období svržení levicové vlády a převzetí moci Pinochetovou vojenskou diktatu-

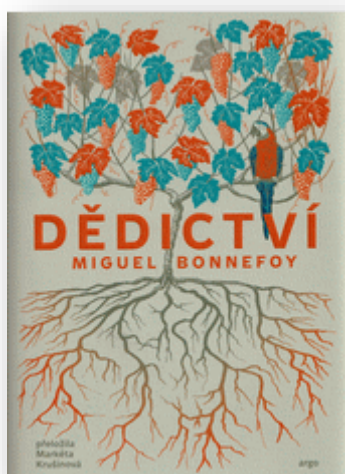
Děti, které spolu Lonsonier a Delphine měli a v jejichž žilách nekolovala ani kapka latinskoamerické krve, byly více francouzské než Francouzi. Lazar Lonsonier byl první ze tří bratrů, již spatřili světlo světa v pokojích s rudým povlečením, kde to vonělo po aguardiente a hadím lektvaru.

rou, nevyhýbá se ani surovým scénám, jimž neunikne ani Margotin syn.

Dramatický příběh rodu Lonsonierů na pozadí dvou světových válek vede k zamyšlení, že dějiny se opakují a lidé prchají nejen před válkou, ale i režimy. A tak se Francie v roce 1973

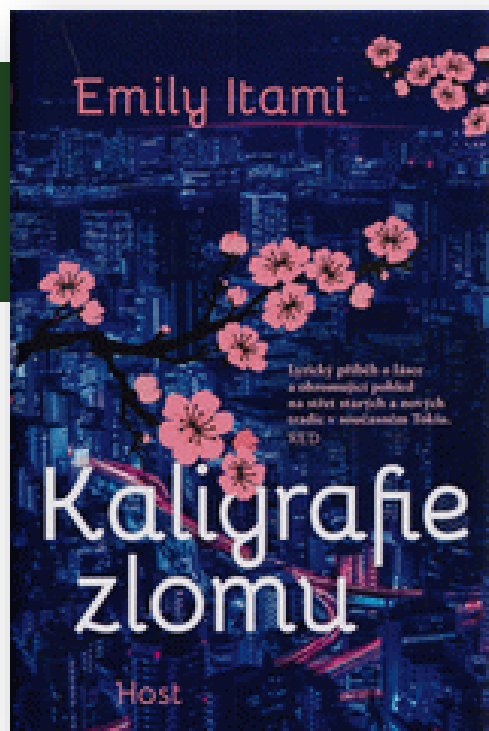
stává azylovou zemí, která přijímá politické uprchlíky z celého světa. Zda se do ní vrátí někdo z Lonsonierů, ponechám bez odpovědi. Na závěr není možné se nezmínit o úžasné zápletce spočívající v záměně jmen, která celou rodinnou legendu uvozuje i s vtipem uzavírá.

text: Dana Butorová

BONNEFOY, Miguel . Dědictví.

Praha: Argo, 2022. 142 stran. .

Kaligrafie zlomu Emily Itamy

Prvotina Emily Itami mě zaujala už anotací na přední straně obalu: „Lyrický příběh o lásce a ohromující pohled na střet starých a nových tradic v současném Tokiu.“ Zcela vystihující je také obrázek na přebalu knihy. Rozkvetlá sakura jako symbol starých japonských tradic a moderní svítící Tokio jako současnost.

Přestože se jedná o autorčin prozaický debut, je vidět, že umí psát a píše navíc o věcech, které zná, prožila je a velmi čtivou for-

mou je dovede popsat čtenáři.

Itami se narodila v Japonsku, strávila zde dětství, pak se s rodiči přestěhovala do Londýna. V osmnácti letech se na chvíli vrátila do Tokia, pracovala v restauraci, kam chodili obědvat byznysmeni. Později v japonské

metropoli žila delší dobu se svými malými dětmi. Nakonec se zase vrátila do Londýna, kde momentálně žije se svou rodinou, živí se jako novi-

nářka na volné noze a píše cestopisy. Poznala tedy dva světy a dvě odlišné kultury. Její poznání se promítlo do příběhu hlavní hrdinky Mizuki, hezké japonské ženy v domácnosti, která žije na první pohled velmi šťastný život: má dvě úžas-

né děti, pohledného a pracovitého manžela a luxusní byt v nejprestižnější čtvrti Tokia. Co jí může chybět? Přece si to tak vybrala a tak to chtěla...

Tím, že se vydala v teenagerovském věku do New

Yorku a poznala zcela odlišnou kulturu

a způsob života oproti Japonsku, zjistila, že z ní asi nikdy nebude typická

“hodná japonská hol-

čička”. Takže se zmítá ve frustracích, když na ni po šestnácti letech manželství její manžel workoholik, stále zahleděný do mobilu a kontrolující firemní zprávy, málem ani nepromluví. Necítí se ve své

Možná to začalo právě tehdy. Toho úterního večera, kdy jsem přemýšlela, že skočím z balkonu, zatímco si Tacuja pročítal na mobilu pracovní e-maily.

Výhledu z našich balkonů se nic nevyrovná. Z našeho bytu, který se nachází ve třicátém druhém patře čtyřicetipatrového domu připomínajícího obří verzi rozehrané partie jenga, máme vstup hned na několik balkonů.

kůži ani při setkáních s ostatními matkami, které mají dokonalé outfity, účesy, děti jak ze škatulky, na rozdíl od jejích dětí, které mají oblečení naruby, ječí jak sirény atd. Což je v japonské společnosti nepřijatelné. Jako žena v domácnosti se cítí jako v kleci, izolovaná, osamělá, vzpomíná na svůj předchozí život plný cestování, zážitků a setkání se zajímavými lidmi. Vždycky se chtěla stát matkou, ale stát se ženou v domácnosti neplánovala. Asi to však bylo nevyhnutelné, jakmile se z ní stala manželka, ba dokonce to bylo dané. Zvlášť když tím získala manžela, neboli hlavní osobu.

V jejím životě se objevil hlavní hrdina a nebyla jím ona. Zvolila si, že bude mít manžela, že bude mít děti, pouze jí nedošlo, že se bude muset rozloučit se vším ostatním. Občas si vyjde s kamarádkou a při jedné vycházce začne nový život. Jelikož je rozená koketa (myslela si, že to zapomněla, ale nezapomněla), nemá

problém navazovat hovor s muži. Do oka jí padne restaurátér Kijoši a problém je na světě. Na rozdíl od jejího muže Tacua se Kijoši o ni zajímá, chce o ní všechno vědět, je vnímavý, citlivý, zábavný. Mizuki připadá, že se znají odmalíčka. Připadá si vedle něj zase jako plnoprávná bytost. Jejich kamarádké pošťuchování se zvolna proměňuje v milostný vztah. Oba si ale uvědomují, že jejich vztah nemá perspektivu. Kijoši jako majitel restaurací je stále na cestách a Mizuki by své děti neopustila za nic na světě. Možná, že jejich rozchod také urychlil manžel Tacu, který vycítil, že se něco děje... Najdou manželé zpátky k sobě cestu?

Proč Kaligrafie zlomu? Emily Itami chtěla původně nazvat dílo Balada, ale nakonec se přiklonila k anglickému Fault Lines, neboli k Liniím zlomu, což má představovat jednak praskliny v hrdinčině manželství, ale také neustálou hrozbu zemětřesení, jelikož japonským hlavním městem

prochází geologický zlom. Co znamená Kaligrafie zlomu v českém překladu? Kaligrafie je umění krasopisu, japonská kaligrafie se nazývá šodó, cesta psaní. Z toho šo znamená psát a dó cesta. Je to cesta, kterou si zvolíte nejen jako umění nebo úsilí, ale jako smysl života. Velkým přínosem knihy je autorčino užívání japonských výrazů v textu, ve slovníčku na konci jsou pak vy-

světleny. Trochu nám neználkům rozšíří znalosti o japonském stylu života. Dle mého názoru se Emily Itami podařilo napsat skvělý příběh, přičemž se nejedná o typický milostný román, ale moderní příběh o hledání identity.

Knihu doporučuji milovníkům psychologických, milostných, moderních románů ze současnosti a z cizího prostředí.

text: Andrea Šmausová

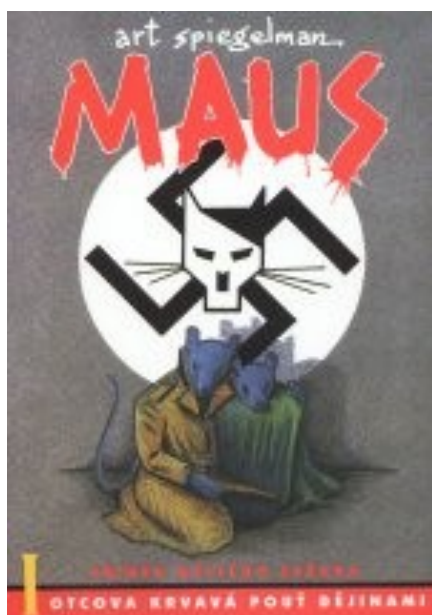
TAMI, Emily. Kaligrafie zlomu.

První vydání. Brno: Host, 2022. 223 stran.

Grafický román

Pro někoho grafický román, pro dalšího pouhý komiks. Literární žánr, který příběh prezentuje jak grafickou, tak i textovou částí. Doby, kdy se tento typ literatury (s bublinou) považoval za brak, jsou už pryč. Představíme vám několik děl z fondu KMO, které jsou určeny spíše pro dospělé čtenáře a svým uceleným příběhem bez akčních a fantastických scén představují současný grafický román.

Art Spiegelman: MAUS

Maus je příběh Vladka Spiegelmana, Žida, který přežil holocaust, a jeho syna, kreslíře, který se snaží vyrovnat s otcem, jeho hrozným příběhem i dějinami jako takovými. Forma zpracování - komiks (nacisté jsou zobrazeni jako kočky, Židé jako myši) čtenáře šokuje. Časopis New York Times Book Review ocenil knihu jako "výjimečný umělecký výkon, spojující dokumentaristicky zachycený detail s vypravěčskou živostí" a jako "velkou literární událost". Kniha spojuje dva příběhy: jeden se odehrává v Polsku, druhý v Rego Parku v New Yorku.

Maus považuji za nejlepší grafický román či komiks, jedno jak to chcete nazývat, který byl zatím vytvořen. A osobně ho považuji i za nejpůsobivější a nejlepší příběh o židovském holocaustu, co jsem mohl zatím číst. Ta bajkovitost postav, Židé myši, Němci kočky a Poláci prasata, geniálně podtrhuje děsivost nacistického „konečného řešení židovské otázky“.

BoboKing

Mariko Tamaki: JEDNO OBYČEJNÝ LÉTO

37

Dívky Rose a Windy se potkávají vždy jednou za rok, když jejich rodiny tráví prázdniny u oceánu. Tohle léto vypadá jako každé jiné, ale něco důležitého se během něj změní. V melancholickém komiksu se přirozeně jako příliv a odliv mění perspektivy několika generací: sledujeme společný bezstarostný čas Rose a Windy, manželskou krizi rodičů jedné z nich a příhody party náctiletých, která se schází kolem místní samošky, kde si dívky půjčují nepřístupné filmy jako Texaský masakr motorovou pilou. Hrdinky poznávají, že součástí světa dospělých jsou složitější problémy než skákání do vln, že pubertáci mají milostné vztahy a že rodiče spolu nemusí žít šťastně až navěky. Rose a Windy začínají přemýšlet o budoucnosti a uvědomují si, že bezčasí mezi dětstvím a dospělostí jednou skončí.

Dějí se věci! Komiks s pubertálními holčinami, a přesto jsem se začel tak, že jsem málem zapomněl vystoupit z tramvaje. Svět adolescentních představ a lásek, skvěle zkombinovaný s problémy okolního světa, rodiny, přátel... Ilustrace jsou jedinečné, jak mnozí píšou, až snové.

BoboKing

Zidrou & Aimée de Jongh: NEVYHNUTELNÁ OPOTŘEBOVANOST CITŮ

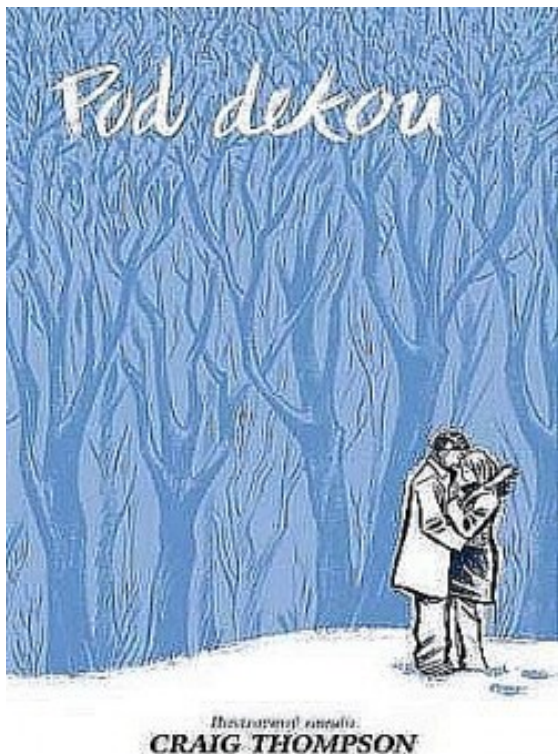

Ona: 62 let, osamocená bývalá modelka, na jejíž tělo už není zdaleka tak pěkný pohled jako kdysi a jejímiž nejlepšími přáteli jsou dnes kulaté sýry v její prodejně. On: 59 let, vdovec a celoživotní stěhovák, který byl donucen odejít do předčasného důchodu a teď vysedává před televizí a neví, co dál. Oba tuší, že jejich osamělé a posmutnělé osudy jsou zpečetěny. Jenže lidské city a tužby se nenechávají porazit tak snadno a tak smířlivě jako lidská těla. Vrásky, ochablé svaly, povislá ňadra, zvětšené břicho, prošedivělé vlasy... na to všechno si nakonec dokážeme zvyknout. Ale vyrovnat se se samotou a přestat toužit po romantice, štěstí a smyslu života, tomu se naše duše vzpírá daleko více.

Ona, modelka v důchodu, která už své tělo v zrcadle nepoznává. Společnost jí dělají jen sýry v prodejně, kterou vlastní. On, celoživotní stěhovák, který byl v rámci úspor donucen jít do předčasného důchodu. Zpočátku bezútěšný příběh nabere nečekané, místy až bláznivé obrátky, když se oba hrdinové potkají. „Tehle komiks není pro mladý.“ A má konec, který byste opravdu nečekali.

Ágnes007

Craig Thompson: POD DEKOU

Pod dekou je první objemný komiks v dějinách tohoto žánru, kterému nakladatel věřil natolik, že jej vypustil v knižní podobě rovnou, aniž by jej měl otestovaný v nějakých sešitových či časopiseckých vydáních. Jde vlastně o velmi civilně, ale přitom nápaditě a zábavně líčený příběh autorova dětství, mládí a první velké lásky. Zároveň se tu řeší problém lidí, kteří byli vychováni na mírně řečeno nábožensky horlivém (a nemírně řečeno fanatickém) americkém venkově a kteří se pak zpod téhle deky i zpod jiných dek obtížně derou ven.

Pod dekou je přesně ten případ, proč není dobré "házet grafické romány (komiksy) do jednoho pytle". Žádné to "bum, prásk, vzdejte se, padouši", ale psychologicky dokonalý příběh o dospívání, lásce a sexu ve světě, kde víra a náboženství jsou stále alfou a omegou rodiny i společnosti, jak tomu je v mnohých amerických venkovských oblastech. Příběh o vnitřních konfliktech dospívajícího věřícího mladíka, který se poprvé hluboce zamiluje a najednou vidí konflikt mezi výkladem víry a lidskou přirozeností.

BoboKing

Jeff Lemire: POTÁPĚČ

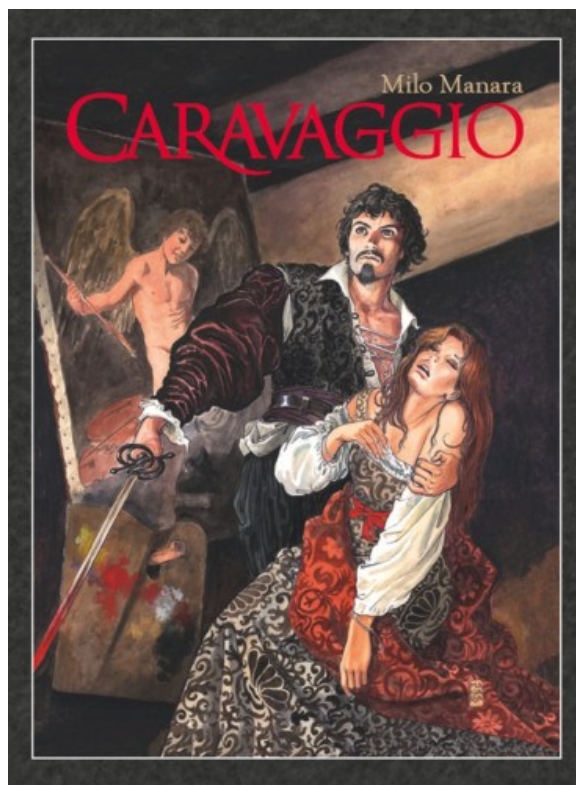
20

Potápěč Jack je zvyklý na práci pod tlakem, svařuje podmořské konstrukce a užívá si přitom samotu pod hladinou. S tlakem nadcházejícího rodičovství se tak dobře vypořádát neumí. Když se mu při jednom z ponorů zjeví nadpřirozený úkaz související s jeho otcem, začíná se mu vybavovat traumatické dětství a minulost čím dál víc splývá s přítomností. Dokáže se Jack vrátit ke své rodině, nebo se utopí v oceánu vzpomínek? Podobně jako v sáze Essex County vypráví Jeff Lemire osudový příběh o otcích a synech, o paměti a realitě. Tentokrát však rodinné drama propojuje s tradicí amerických mysteriózních seriálů ve stylu Zóny soumraku nebo Městečka Twin Peaks. Také proto si Potápěč vysloužil pověst jednoho z nejlepších komiksů uplynulé dekády.

Psychologické, existenciální drama v komiksu. Abstraktní černobílé kresby, které celou ponurou atmosféru jen dokonale podtrhují. Jen to dokazuje, jak grafický román bez superhrdinů může být čtenářsky atraktivní.

BoboKing

Milo Manara: CARAVAGGIO

14

Michelangelo Merisi de Caravaggio. Jeden z nejslavnějších umělců historie. Citlivý i vzteklý, hedonista i dobrodruh, člověk, který se přes svůj krátký život zapsal do dějin umění, hlavně díky své práci se světlem a stínem. A teď se do jeho života pustil další italský mistr, Milo Manara, aby mu ve svém příběhu složil hold. Manara tady nejenže popisuje Caravaggiův život a vznik jeho děl, ale i svůj malířský styl upravuje tak, aby se to co nejvíce blížilo malířovým vizím. Vznikl tak komiks, který sám vstupuje do historie.

Fenomenální, úžasný komiks. Doslova tu dramatickost, toho "démona", který Caravaggia provází celý život, cítíte. Skvělá kresba, ze které lze přímo vidět, že Manara je hvězda erotického komiksu. Určitě doporučuji.

BoboKing

Fabrice Le Hénanff: WANNSEE

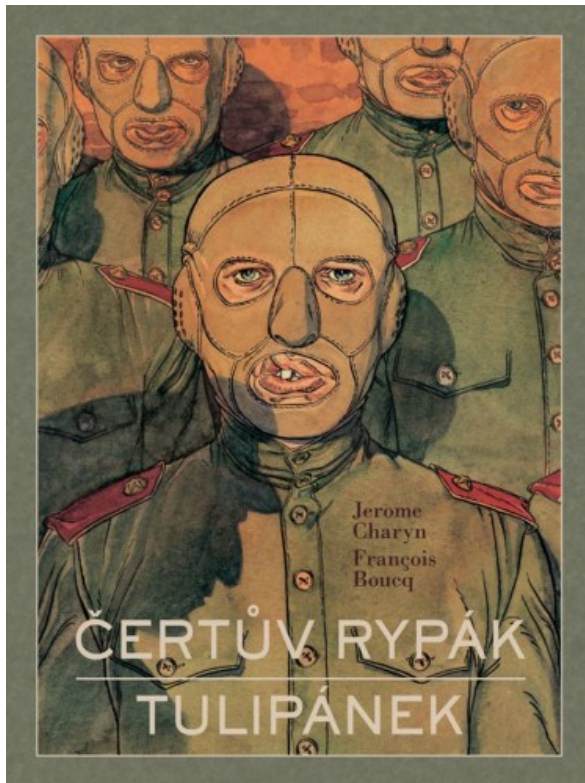

Vila ve Wannsee na předměstí Berlína, 20. února 1942. Patnáct vysokých představitelů Třetí říše se zde na popud Reinharda Heydricha sešlo, aby prakticky naplánovalo „konečné řešení židovské otázky“. Po jejich konferenci neměla zůstat ani stopa, přesto se zápis jednoho z účastníků zachoval. Le Hénanffův komiks vychází z dobových dokumentů. Působivou kombinací umělecké nadsázky a historické přesnosti vytváří mrazivou atmosféru, v níž vyplouvají na povrch neshody a mocenské boje uvnitř nacistického státního aparátu i hrůznost záměru, s nímž se tito pohlaváři chystají vymazat z povrchu zemského veškeré židovské obyvatelstvo.

Komiks o asi dvou hodinách jednání patnácti politiků ve vile u Wannsee - to vypadá, že nic nudnějšího snad jako námět být nemůže. Jenže jednání z roku 1942 o "evakuaci" asi 11 miliónů Židů z Evropy, v rámci Konečného řešení židovské otázky, to vás nakonec dostane. Ta chladnokrevnost a bezcitnost.... A jak vlastně SS byla organizace nadřazená čemukoliv v Německu, že i samotné nacisty děsila. Wannsee je komiks o zřůdnosti a fanatismu, který bohužel není v ničem fantastický, ale děsivě skutečný. Kresby jsou skvělé, sice často ta přehršel postav splývá, ale o to v tomto zdařilém díle vůbec nejde.

BoboKing

Jerome Charyn: ČERTŮV RYPÁK / TULIPÁNEK

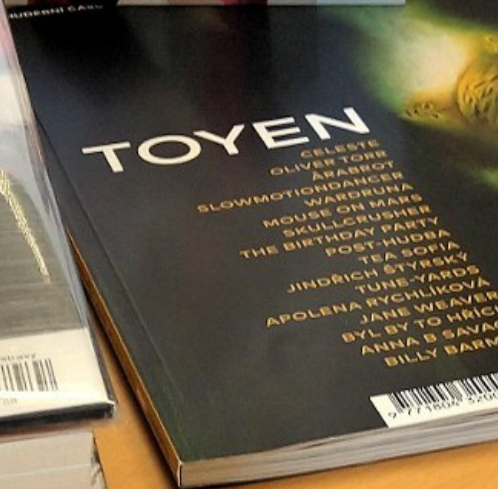
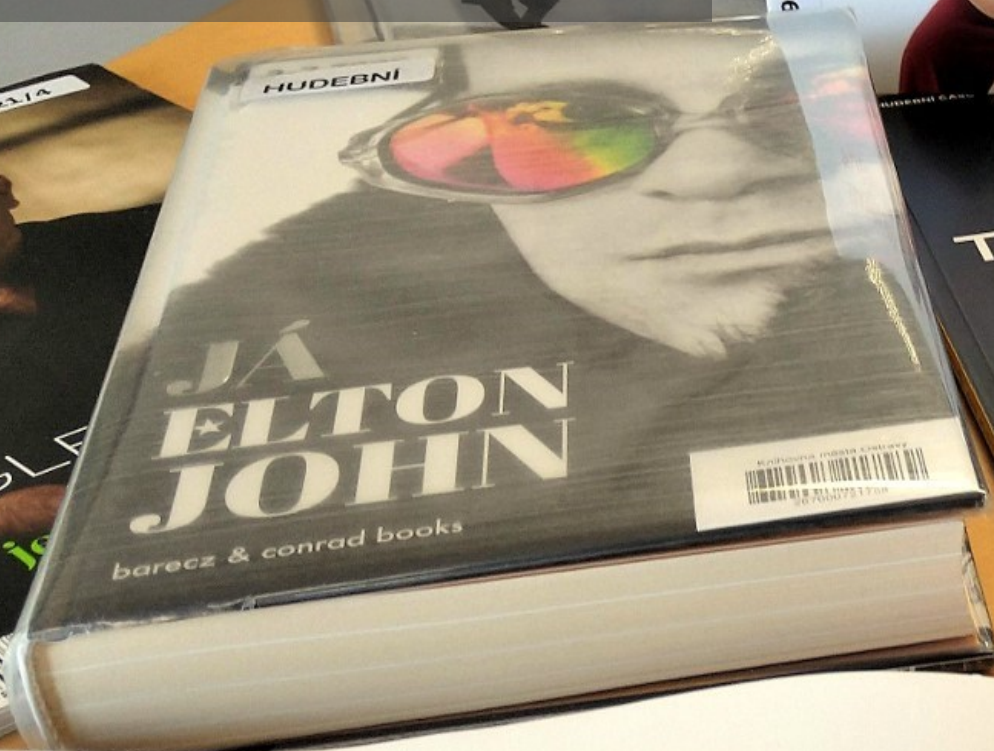

Ze spolupráce fenomenálního kreslíře Françoise Boucqa (Dobrodružství Jeronýma Moucherota) s tak významným americkým spisovatelem a scenáristou, jako je Jerome Charyn, snad ani nemohlo vzejít nic jiného než velké dílo. V této knize přicházejí se dvěma pozoruhodnými příběhy, ve kterých se spojuje strašlivý svět stalinského teroru či pozdější, poválečná sovětská realita s americkou „velkoměstskou džunglí“. Osudy „Čertova rypáka“, sirotka vycvičeného KGB ke špionáži v Americe, či „Tulipánka“, amerického chlapce, který se dostal do gulagu na Kolymě a zase zpět, patří díky historicky přesnému, ale i fantasknímu scénáři a precizní, leč atmosférické kresbě k tomu nejcennějšímu, co v evropském komiksu vzniklo.

Přesně tak si myslím, že má vypadat grafický román pro dospělé. Oba příběhy, jak Rusa v USA, tak Američana v SSSR, jsou děsuplné, krásně podtrhující hrůznou dobu stalinismu. Brutalita a násilí jako jediný způsob přežití v Gulagu či světě KGB. Grafika kresby to vše dokonale doplňuje. A vykreslení brutality ukrajinských kriminálků a gangů je šokující.

BoboKing

Ochutnávka z hudebního oddělení

Klasická hudba zvenčí & zevnitř

Lukáš Hurník

Království hudby je úžasný prostor, do kterého rádi vstupujeme, ale pro nezkušeného posluchače může být někdy i pořádně složitým bludištěm. Zvláště, pokud se jedná o hudbu tzv. „vážnou“ – tady se nám pravděpodobně bude hodit dobrá rada. A hledáme-li šikovného průvodce po hudebním světě, pak Lukáš Hurník (*1967), publicista, redaktor a skladatel, je určitě tím pravým. O popularizaci klasické hudby se zasažuje v rozhlasových i televizních pořadech, je spoluautorem učebnic hudební výchovy a autorem knihy „Tajemství hudby odtaženo – hudební nauka s nadhledem“ z r. 2000. Jeho nejnovější publikace oslovuje zasvěceně a přitom čtivou formou zájemce o klasickou hudbu a její poslech.

V úvodu autor zdůrazňuje, že k poslechu hudby je člověka třeba motivovat už v dětství (i když to nebývá snadné): *„Dítě obrací oči v sloup, nudí se, odmítá, chodí nepřetržitě na záchod a chová se po všech stránkách nekulturně. Můj strýc, kterého nutili hrát na housle, odkládal za války při leteckém poplachu housličky na okenní parapet, v naději, že*

jeho trápení ukončí tlaková vlna. Rodiče by to ale měli vydržet a vystavovat své potomky co nejširšímu spektru hudebních zážitků: nabízet klasiku všech období, včetně soudobé hudby. A také jazz, folklór, elektroniku, operu. Čím více percepčních modelů se otevře v dětství, tím vnímavějším posluchačem člověk jednou bude.“

Při popisu „zvenčí“ se hudbou zabývají pasáže, věnované jejím dějinám, skladatelům a hudební teorii. Přístup „zevnitř“ se uplatňuje v pohledu skladatele, který ví, jakým způsobem hudební dílo vzniká. Hurník se k tématům vyjadřuje z mnoha úhlů pohledu, jak dokládají už názvy některých kapitol: „Co s námi dělá hudba, Jak hudba funguje, Formy, co nepatří do trouby, Jak jsou složené slohy, Kýč, Dirigent a dramaturg, Muzikoterapie, Jak poslouchat hudbu 20. století“ apod. Skvělé jsou tzv. Sázky na jistotu – v této části publikace autor analyzuje a doporučuje k poslechu řadu konkrétních skladeb.

Knihu doplňují odkazy na 12 výkladových videí, která podle slov autora „vznikla mezi dvěma vlnami covidové epidemie“. Vybrané ukázky na nich hraje Filharmonie Hradec Králové, slovem provází Lukáš Hurník.

Poezie starého písničkáře

Michael Janík

Zpěvák, textař a skladatel Michael Janík si k 77. narozeninám „nadělil“ první tištěnou sbírku svých básní, ale obdarování budeme hlavně my, čtenáři. Vždyť Janíkovu hravou poetiku a jemný humor, charakteristický pro jeho písňové texty, obdivujeme už léta. Určitě se vám vybaví některé hity folkového dua Paleček – Janík, jako byly písně Hele, lidi, Hruška, Navěky tu přeci nejsi, Parta snů, V noci létám, Úsměv... V kapitole nazvané Malý medailonek Janík s typickým nadhledem vypráví: *„Narodil jsem se v červenci 1945, a kdybych věděl, co se bude dít, narodil bych se jindy. Na lékařskou fakultu byl nával, a tak jsem šel na práva. Anděl při mně stál, že jsem z nich zdrhnul. Vojna jako ze Švandrlíka a pak zčistajasna – muzika. S podobným individuem Mirkem Palečkem jsme obohatili soubor divadla Semafor na celých dvacet let. Víc než čtyřicet let jsme hráli po Čechách i mimo ně. V Mimoni jsme ovšem nikdy nehráli.“*

Podobně jako u Janíkových písňových textů, i u básní v této sbírce nás potěší jejich převážně humorné ladění. I když smířlivý a dobromyslný úsměv se občas přiostrí ironií a sarkasmem, zvláš-

tě když autor komentuje problémy našeho současného světa:

*„Osud měří každému / Jistě stejným metrem / Zatím blbost kráčí na-
příč / Politickým spektrem...” (***)*

*„Sto roků v senátu mlčel jsem / Sto roků dobře se žilo / Za sto let v pase
i nad pasem / Přibral jsem šedesát kilo...” (Senátor – Bezručovi)*

Vyrovnanost a nadhled ale vždycky převažuje nad hořkostí.
Svět má přece tolik krás!

*„V létě jenom šaty tenký / bez kalhotek, podprsenky / slintaj všichni
starý dědci / dělníci, ale i vědci / nevěsta propila věno / buď zdráv muži,
sláva ženo / léto budiž pochváleno...” (V létě)*

A samozřejmě i ve zralém věku zůstává důležitým tématem lás-
ka:

*„Jsem jako ten hasič / Co ostatní spasí / Požár, který nosím / Ve svém
srdci vlastním / Nikdy neuhasím...” (Instinkt)*

Co dodat? Zalistujte Janíkovou milou a svěží knížkou, určitě to
stojí za to.

text a výběr: Jana Martiníková

Ochutnávka z dětského oddělení

2-9.6948

BABKA

vyprávějí

Susanna Isernová

Myška a sedm
postýlek

Alma a Svět obrazu

Lucie Paulová

Dovedete si představit, že během jednoho okamžiku ztratíte kromě zraku i oba rodiče? Alma si to taky nedovedla představit, ale bohužel se oboje stalo při jedné nehodě. Alma je od svých 5 let slepá a zároveň sirotek. Starají se o ni postupně různí příbuzní, až nakonec skončí u dědečka ve vetešnictví.

Jednoho dne nešťastnou náhodou vrazí ve vetešnictví do obrazu a po chvíli zjistí, že se vlastně ocitla uvnitř světa v obraze a ke všemu ještě nakonec vidí. Začne pátrat po tom, co se stalo, a rozhodne se už z obrazu nevystoupit.

Jaké další dobrodružství Alma ve Světě obrazu prožije? Tak to se dozvíte uvnitř knihy. Určitě se od ní jen tak neodtrhnete.

Pro děti 9–12 let

Babka z domku na kuří nožce

David Košťák

Máte v plánu procestovat svět? Tak to rozhodně udělejte dříve, než babka Bejvávalka. Ta si s manželem tak dlouho plánovala, kam všude se vydají, až nakonec na nic z toho nedošlo. Manžel jí zemřel a jí zůstaly

jen vzpomínky. Dokonce vůbec nevychází ze svého domku. Domek se ji několikrát snažil „vyhnat“ ze svých útrob, ale bohužel se mu to nepovedlo. Proto se domek jednoho dne rozhodne cestovat místo babky Bejvávalky. Domek má totiž kuří nožku, tak proč by měl stále stát na místě?

Jak tohle dopadne? To se fakt musí číst.

Pro děti 6 - 9 let

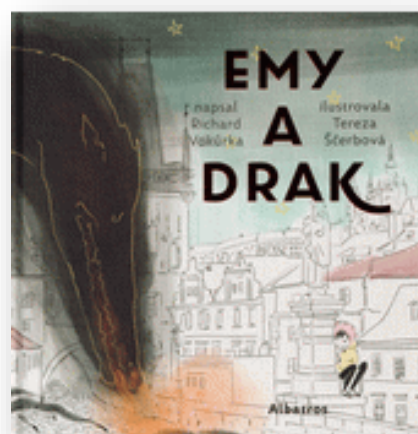
Emy a Drak

Richard Vokůrka

Do jedné starodávné vily na Malé straně se nastěhuje holčička Emy společně se svými rodiči. Stěhují se, protože tatínek dostal novou práci. K vile patří i rozsáhlá zahrada. Jednoho dne tady potká Emy staršího pána, který sedí na lavičce a usmívá se. Dají se spolu do řeči a pán Emy vypráví různé historky a tajuplné příběhy ze staré Prahy, které se odehrávají v nynější době. Jednoho dne se nad Prahou zjeví přízrak černého draka a způsobí to, že nikdo nedokáže být šťastný.

Podaří se Emy zbavit Prahu tohoto dračího přízraku? Také byste to chtěli vědět? Já taky! Tak se pusťme do čtení společně.

Pro děti 9 - 12 let

Když jsem byla štěně

Veronika Suralová

Hlavní hrdinkou této krásné knihy je „slečna Růžová“. Malá psí slečinka, která musí mít ke všemu, co se kolem ní děje, svůj komentář, až jich bylo na celou knihu! A proč Růžová? Aby všechna štěňátka majitelka od sebe rozlišila, opatřila je barevnými obojky.

Růžová vypráví, jak se společně se svými sedmi sourozenci narodili v domečku u Trnkové zahrady. Postupně popisuje, jak všichni rostli, poslouchali před spaním pohádky od své mámy Viki a prožívali nejružnější dobrodružství, běhali po zahradě a... a víc neprozradím, to se nedělá! Něco přece jen můžu: slečna Růžová pak dostane jméno Amy. Ostatní už najdete na stránkách této roztomilé knihy.

Knihy je doplněna barevnými fotkami prožitých dobrodružství. Takže nejen počteníčko, ale i pokoukáníčko.

Máte se na co těšit. Opravdu! Stojí to za to.

Pro děti 6 - 9 let

text a výběr: Denisa Hrubá

Michael Crichton

*23. října 1942, Chicago, USA

+4. listopadu 2008, Los Angeles, USA

Americký bestsellerový spisovatel

Dílo: Jurský park, Koule, Kongo

Vystudoval medicínu na Harwardu, ale nikdy ji nepraktikoval

Režíroval několik filmů

Lee Child

*29. října 1954, Coventry, Velká Británie

Britský autor thrillerů

Dílo: Játka, Bez slitování, Nepřítel

Skutečné jméno je Jim Grant

Původně byl redaktor v TV Granada

Je autorem postavy Jack Reacher

Filmovou postavu Reachera hraje T. Cruise

Stopařův průvodce po galaxii (The Hitchhiker's Guide to the Galaxy)

Douglas Adams

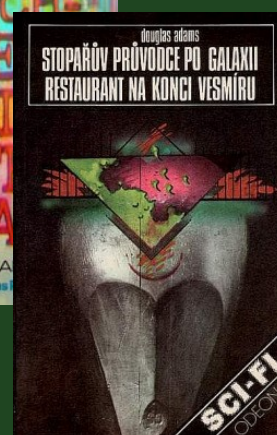
1. vydání : říjen 1979

V češtině vyšla v roce 1990

Světová klasika (nejen humorné) science fiction

Původně jako rozhlasová hra z roku 1978

Jediná „trilogie“ na světě o pěti dílech + s šestým dodatečným

Záhada na zámku Styles

The Mysterious Affair at Styles

Agatha Christie

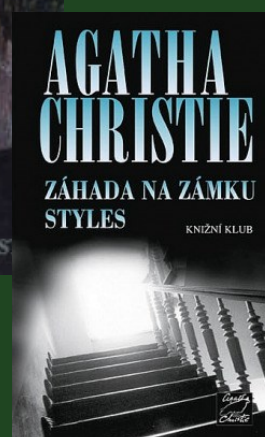
1. vydání : říjen 1920

První vydaná kniha královny krimi

Odstartovala tím zlatou éru detektivek

Poprvé se světu ukázal Hercule Poirot

Kniha vyšla nejprve v USA

**„Zářivé dny...
nepláču, že jsou pryč,
usmívám se, že byly!“**

Immanuel Kant

101 let
stovku
máme
za
sebou
KNIHOVNY !!!